

אמר רבי יהודה, מי זוכה לאותו זווג? אמר לו, מי שיש לו חלק לעולם הבא. דוקא בעולם הבא.

אמר לו, והרי מכאן למדנו, שכתוב לויתן זה יצרת לשחק בו, משמע שאמר זה, וזה וזאת ידיען אינון. אמר רבי אבא, תרוויכו שפיר קאמריתו, והא דרבי יהודה שפיר דיקא, וכלא זמין קדשא בריך הוא לאתענגא בהו לצדיקיא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה נח) אז תתענג על יי.

אמר רבי אבא, פמה אלפין, פמה רבבן דמשיירין קדישין, אית ליה לקודשא בריך הוא, מארי דאנפין עלאין, מארי דעינין, מארי דזינין, מארי דיללה, מארי דיבבא, מארי דרחמי, מארי דדינא, ועילא מנייהו אפקד למטרוניתא לשמשא בהיכלא קמיה.

בנגד אלה יש לגבירה מחנות מזינים. בששים (בששה) פנים נמצאים מחנות מזינים, וכלם חגורי חרב עומדים סביבה. פמה יוצאים וכמה נכנסים. בשש פנים טסים את כל העולם. לפני כל אחד ואחד גחלי אש בוער. לבושו אש לוהט. בגבו חרב שנונה לוהטת בכל העולם לשמר לפניה. זהו שכתוב (בראשית א) ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים.

מה זה דרך עץ החיים? זוהי הגבירה הגדולה, שהיא דרך לאותו עץ גדול חזק, עץ החיים, שכתוב (שיר א) הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל. ישראל שלמעלה, כלם אחזי חרב.

בשנוסעת הגבירה, כלם נוסעים עמה, זהו שכתוב ויסע מלאך האלהים. וכי מלאך האלהים הוא נקרא? אמר רבי אבא, כן. בא ראיה,

לההוא זווגא. אמר ליה, מאן דאית ליה חולקא בעלמא דאתי. בעלמא דאתי דיקא.

אמר ליה, והא מהכא אוליפנא, דכתיב, (תהלים קד) לויתן זה יצרת לשחק בו, משמע

דקאמר זה, וזה וזאת ידיען אינון. אמר רבי אבא, תרוויכו שפיר קאמריתו, והא דרבי יהודה שפיר דיקא, וכלא זמין קדשא בריך הוא לאתענגא בהו לצדיקיא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה נח) אז תתענג על יי.

אמר רבי אבא, פמה אלפין, פמה רבבן דמשיירין קדישין, אית ליה לקודשא בריך הוא, מארי דאנפין עלאין, מארי דעינין, מארי דזינין, מארי דיללה, מארי דיבבא, מארי דרחמי, מארי דדינא, ועילא מנייהו אפקד למטרוניתא לשמשא בהיכלא קמיה.

לקביר אלין, אית לה למטרוניתא, משירין מזינין. בשתיין (בשהא) אנפין משתכחו

משירין מזוינין. וכלהו חגירן חרבא, קיימאן בסחרנהא, פמה נפקין, פמה עיילין.

בשית גדפין טאסין כל עלמא. קמי כל חד וחד גומרין דנור דליק. לבושו, מתלהטא

אשא. בגבוי, שנא דחרבא מתלהטא בכל עלמא, לנטרא (דף נ"א ע"א) קמה. הדא הוא

דכתיב, (בראשית א) ואת להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים.

מאן דרך עץ החיים. דא היא מטרוניתא רבתא, דהיא ארחא, לההוא אילנא

רבבא תקיף, אילנא דחיי. דכתיב, (שיר השירים א) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב

לה מגבורי ישראל. ישראל דלעילא, כלם אחזי חרב.

כד נטלא מטרוניתא, פלהו נטלין בהדה, הדא הוא דכתיב ויסע מלאך